

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: ŠÍMA Matěj**Obor:** Herectví ALD**VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE:** doc. MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.

Equilibrium hudby a divadla – Od ucha až k srdci. Titul a podtitul bakalářské práce Matěje Šímy. Jak je patrné z názvu, Šíma ohledává spoje těchto dvou uměleckých disciplín srostlých a vzájemně se pronikajících, na sobě závisejících či operujících s obdobnými principy, a to nejen ve smyslu kompozice, ale i emočního nebo performativního rázu, že je lze leckdy těžko striktně oddělovat. Upřímně řečeno – není to práce příliš průkopnická, není to ani text zcela koherentní, ale je poctivý, což považuji za cenné, ale i do jisté míry limitující. Matěj Šíma se rozhodl hledat společné fenomény či kategorie, které jsou vlastní oběma uměleckým disciplínám, a to s vědomím, že mnohé z principů hudebních i divadelních jsou tím samým, neboť zvuk, dynamika, kompozice, kontrapunkt, disonance i spacialita – prostorovost, jsou sice hudebními elementy, ale také elementy bytostně divadelními.

Sám diplomant se rozhodl v několika kapitolách věnovat jednotlivým aspektům hudebního světa, jež mají průmět i ve scénické a performativní praxi, a to např. akusmatice, disonanci, napětí a uvolnění, prostorovosti, aktivnímu poslechu. Částečně se opírá i o teoretické závěry například Jiřího Adámka, Michala Rataje, Petra Kofroně, Pavla Mrkuse, ale také vlastní zkušenost jako tvůrce (např. *Slyšel jsem, Odjinud*) anebo diváka (dílo Jiřího Havelky, *Johna Cage*), ale pro potřeby bakalářské práce by solidnější výzkum, obeznámení s historickou i teoretickou reflexí pohybu na divadelní a hudební ploše mohl být komplexnější, obsáhlejší, hlubší. Je patrné, že právě menší obeznámenost s vývojem hudebních i scénických forem i jejich synchronního a leckdy i diachronního vývoje by pomohla Matějovi neobjevovat dobře známé, pojmenované a objevené, ale citlivěji postihnout právě ony hudební, formativní, kompoziční postupy v samotném „těle“ inscenace nebo performance. Jednotlivé kapitoly tak působí spíše jako volné trajektorie, možná i spíše cihly a kameny. Nemají takovou spojitost ve svém skokovém, nekoherentním tematickém záběru a jsou soustředěné spíše na deskripci než analýzu než fundovanější úder, který by naznačil onu zásadní proměnu, jež právě ukázala funkčnost divadelního myšlení pro hudební svět, funkčnost, co osvobodila performativní potenciál hudebních akcí, ale i jiné práce s časem, real time kompozicí atp. a naopak – mocný aspekt hudebnosti v scénických dílech. Nejsm samozřejmě zcela přesný či spravedlivý, tyto uzly v textu naznačeny jsou, ale nestojí na nosných

fundamentech diváckých, čtenářských a posluchačských – jednotlivé zdroje tak jsou spíše nahodilé, ačkoliv, a to musím jako vedoucí práce potvrdit, Matěj načel několik zásadních knih a svůj text poctivě konzultoval, změny zapracovával. A to se mi jeví smysluplné – vnímat proces jako otevřený, dialogický, zdlouhavý. Matěj Šíma se na svoji literární pouť vydal jako autor spíše bez literárních zkušeností, ale po celou dobu se vykazoval pílí a touhou se o hudebním i divadelním světě dozvědět více. Možná leckdy tápal jak noční poutník jen se slabým svitem před sebou a nejistou půdou pod nohama, ale na cestu se vydal.

Pokud jsem hovořil o poctivém psaní, je patrné, že zde zúročuje i svoji vlastní hudební zkušenost, která je bohatá, ale i promítá na papír snahu se dozvědět více, neustrnout.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

Datum: 9.6. 2021

.....
p o d p i s